

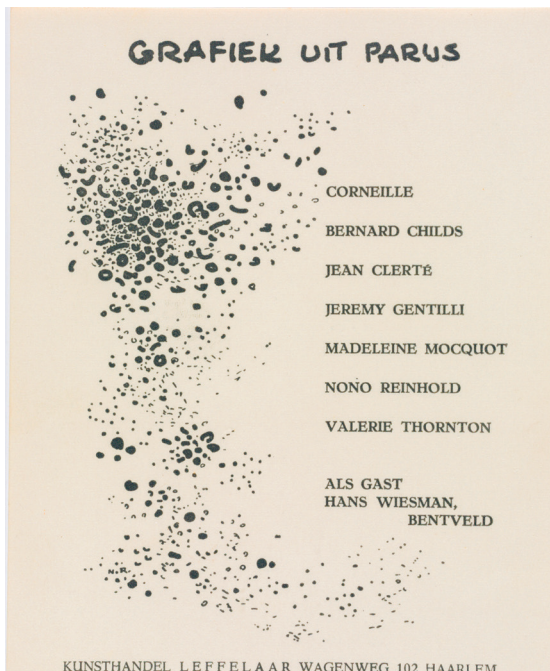
Onlangs schonk graficus, fotograaf en stoffenontwerper Nono de Wilde-Reinhold (1929) haar archief aan het RKD. Het is inmiddels geïnventariseerd en de inventaris is beschikbaar via de database *RKDArchives*.

Direct na afronding van haar studie Binnenhuis-architectuur (1947-1951) aan het Instituut voor Kunstnijverheidsonderwijs in Amsterdam, vertrok Nono Reinhold naar Parijs om zich te bekwalen in de grafische kunst. Reinhold ontwierp affiches voor warenhuis Galeries Lafayette en ging in de leer bij Jacques Houplain (1920), die haar onderwees in de klassieke etstechniek. Vervolgens werd Stanley William Hayter (1901-1988) haar leermeester. Hij bestierde het beroemde Atelier 17, een van de meest invloedrijke grafische werkplaatsen van de twintigste eeuw. Bij hem leerde ze Corneille kennen die haar in contact bracht met Nederlandse textielbedrijven waarvoor ze later ontwerpen maakte. In 1956 was ze een van de deelnemers

*Printmaker, photographer, and fabric designer Nono de Wilde-Reinhold (1929) recently gifted her archive to the RKD. It has been described and the inventory is available via the database *RKDArchives*.*

Immediately upon completing her studies in interior design (1947-1951) at the Instituut voor Kunstnijverheidsonderwijs [Academy for Applied Art] in Amsterdam, Nono Reinhold moved to Paris to master the art of printmaking. Reinhold designed posters for Galeries Lafayette and studied under Jacques Houplain (1920), who taught her the classic etching technique. Her subsequent teacher was Stanley William Hayter (1901-1988), who ran the famous studio Atelier 17, one of the most influential printmaking studios of the twentieth century. Through him she met Corneille who in turn brought her into contact with Dutch textile companies for which she later made designs. In 1956 she showed at the Textiel als Kunst exhibition held in the Stedelijk Museum. Between 1961 and 1963 Reinhold lived in New York where she developed further as a graphic artist and taught at the well-known Pratt Graphics Center. This is also where she met her future husband Edy de Wilde (1919-2005), who at that time was director of the Stedelijk Van Abbemuseum in Eindhoven. When De Wilde succeeded Willem Sandberg as director of the Stedelijk Museum in 1963, Reinhold moved with him to Amsterdam. The many trips they took together were an important source of inspiration for her art.

Reinhold's work was well received. After a solo show at the Magdalena Sothmann Gallery a critic even compared it to that of Hercules Seghers and Paul Klee, according to Andrea Müller-Schirmer. This co-author of the recent monograph on Reinhold (Nono Reinhold, grafiek, Eindhoven 2013) characterises her art as follows: 'Her motifs are always – and not only in the later work – the things that form according to patterns, whether that happens through people or nature'. The book also includes notes by Edy de Wilde in which he pithily typifies Reinhold's graphic work: 'Her

1. Uitnodiging voor de tentoonstelling *Grafiek uit Parijs*, Kunsthandel Leffelaar (Haarlem), Archief Nono de Wilde-Reinhold (0832), inv.nr. 10

1. Invitation for the exhibition *Grafiek uit Parijs* [*Graphic art from Paris*], Kunsthandel Leffelaar, Haarlem, Archive Nono de Wilde-Reinhold (0832), inv.no. 10

aan de tentoonstelling *Textiel als Kunst* in het Stedelijk Museum. Tussen 1961 en 1963 verbleef Reinhold in New York waar ze zich verder ontplooidde als grafisch kunstenaar en les gaf aan het bekende Pratt Graphics Center. Hier ontmoette ze ook haar latere echtgenoot Edy de Wilde (1919-2005), in die tijd directeur van het Stedelijk Van Abbemuseum in Eindhoven. Toen deze in 1963 Willem Sandberg opvolgde als directeur van het Stedelijk Museum, keerde Reinhold met hem terug naar Amsterdam. De vele reizen die ze samen maakten, vormden een belangrijke inspiratiebron voor haar werk.

Reinholds werk werd goed ontvangen: na een solotentoonstelling bij galerie Magdalena Sothmann vergeleek een criticus het zelfs met dat van Hercules Seghers en Paul Klee, aldus Andrea Müller-Schirmer. Deze mede-auteur van de recente monografie over Reinhold (*Nono Reinhold, grafiek*, Eindhoven 2013) karakteriseert haar werk als volgt: 'Altijd weer zijn haar motieven – en niet alleen in 't latere werk – de dingen die zich volgens wetmatigheden vormen, of dat nu door de mens of de natuur gebeurt'. Het boek bevat ook aantekeningen van Edy de Wilde waarin hij het grafische werk van Reinhold kernachtig typeert: 'Haar ets is geen tekening, die op de etsplaat is overgebracht, haar ets is van meet af aan als ets geconcipieerd [...]. Wat haar treft is de zichtbare werkelijkheid die zij ziet als een ets'.

Het archief van Reinhold bevat correspondentie met Amerikaanse verzamelaars, correspondentie over deelname aan tentoonstellingen, over verkopen en consignaties, over verkopen aan galeries en musea en knipsels over en uitnodigingen voor tentoonstellingen. Bijzonder is ook het materiaal uit haar vormende jaren, met stukken betreffende werkzaamheden voor de Konstfackskolan in Stockholm en voor Galeries Lafayette in Parijs, haar stage bij Jan Royère en het verblijf in New York.

Ramses van Bragt
Archivaris

etching is not a drawing transferred to the etching plate, but is conceived as an etching from the very beginning [...]. What strikes her is the visible reality that she sees as an etching'.

The Reinhold Archive contains correspondence with American collectors, correspondence about participation in exhibitions, about sales and consignments, sales to galleries and museums, along with clippings about and invitations to exhibitions. Particularly interesting is the material from her formative years, with documents concerning her studies at the Konstfackskolan [College of Arts, Crafts, and Design] in Stockholm, her work for Galeries Lafayette in Paris, her internship with Jan Royère, and her years in New York.

Ramses van Bragt
Archivist